

அலகு - 3

சீறாப்புராணம் - உடும்பு பேசிய படலம்

சீறாப்புராணத்தை உமறுப்புலவர் இயற்றினார். எட்டயபுரம் அருகேயுள்ள நாகலாதபுரத்தில் பிறந்தார். இவர்தந்தை முகம்மது நயினார் பிள்ளை. கடிகை முத்துப் புலவரின் சீடர் ஆவார்.

வள்ளல் சீதக்காதி என்றழைக்கப்படும் செய்யது காதர் மரைக்காயர் வேண்டுகோளுக்கு இணங்க, நபிகள் நாயகம் வரலாற்றைச் சீறாப்புராணம் என்ற பெயரில் காப்பியமாகப் பாடினார். சீதக்காதியின் மறைவிற்குப் பிறகு அபுல்காசிம் மரைக்காயரின் பொருளுதவி பெற்றுக் காப்பியத்தைப் பாடி முடித்தார்.

இவர் சீதக்காதிக் கோவை, முதுமொழி மாலை முதலான நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

சீறாப்புராணத்தில் விலாதத்துக் காண்டம், நுபுவத்துக் காண்டம், ஹிஜ்றத்துக் காண்டம் என மூன்று காண்டங்களும், 92 - படலங்களும், 5027 பாக்களும் உள்ளன.

இந்நூல் நபிகள் நாயக்கத்தின் வரலாற்றையும் அவர் செய்த அற்புதங்களையும் கூறுகின்றது. நாயகத்தின் நன்னாளைப் போற்றுபவர்கள் பெறும் நற்பேறுகளை இது விளக்குகிறது.

இதில் நுபுவத்துக் காண்டத்தில் ஐந்தாவது படலமான உடும்பு பேசிய படலம் பாடமாக வைக்கப்பட்டுள்ளது.

உடும்பு பேசிய படலம்

- வடிவுறு முமறெனும் வள்ள னந்நபி
யுடனுயர் தீனிலைக் குரிய ராயபின்
நிடமுடைத் தவர்களாய்ச் சிந்தை யிற்பெறு
மடமக றரப்பெரு மகிழ்ச்சி யெய்தினார். 1 (1598)
- செயிரறுத் தீனிலைக் குரிய செவ்விய
பயிரென வருங்கலி மாவைப் பண்பொடு
நயனுறப் பெருக்கிய நண்ப ரியாவரு
முயிரென முகம்மதை யுவந்து காமுற்றார். 2 (1599)
- உடலுயி ரெனவுவந் துறையு நாளினி
லடலபூ பக்கரு மலியுந் தெவ்வரைக்
கடவிய வேற்கர வுமறுங் கள்ளவிழ்
மடறிகழ் மாலிகை யறபி மன்னரும். 3 (1600)
- தோமகன் முகம்மது நபியுஞ் சூழ்வர
மாமதி ணகர்ப்புறத் தெய்தி மற்றொரு
தேமலர்ப் பொழிலிடை தெரிய வைகினார்
காமரு மதியமுங் கணமு மென்னவே. 4 (1601)
- செல்லிடுங் குடைநபி செவ்வி காண்டலுங்
கல்லொடு மரமும்புற் கானும் வாவியு
மெல்லிய சிறைப்புள்ளும் விலங்கி னங்களு
மொல்லையூர் வனவனத் துகளுஞ் சாதியும். 5 (1602)
- தோற்றிய தெவ்வையுந் துலங்கக் கேட்பதா
மாற்றருஞ் சுருதியின் வசனந் தன்னொடும்
போற்றரும் புகழ்ச்சியாற் புகழ்ந்து பொங்கிய
வூற்றமுற் றுயர்சலா முரைத்து நின்றவே. 6 (1603)
- கானகத் துற்றகா ரணங்க ளியாவையுந்
தீனவர் செவியுறத் தேக்கிச் சீர்பெற
வானவர் புகழ்தர மக்க மாநபி
யீனமின் மனையகத் தேகி னாரரோ. 7 (1604)
- அற்றையிற் போழ்தவை யகன்று பின்னைநாள்
வெற்றிவெங் கதிரயில் வீர ரியாவருஞ்
சுற்றிட மெய்யெழி றுலங்க மானபி
மற்றொரு தலத்திடை வைகி னாரரோ. 8 (1605)

நல்லறிவுடையவர் சூழ நந்நபி
யில்லிருந் தெழுந்திவ ணிருப்ப மற்றொரு
வில்லினன் வலையினன் னோன் கையினிற்
கல்லிய தடியொடுங் காணி லேகினான்.

9 (1606)

கானகஞ் சுற்றியுங் கல்லைத் தள்ளியு
மானினந் தடைபட வலைகள் வீக்கியுந்
தான்மலை முழைஞ்சினுந் தடவி நோக்கியு
முன்புசித் திடுவதற் கொன்றுங் காண்கிலான்.

10 (1607)

அடவியிற் புகுந்தரும் பதுக்கை சுற்றியோர்
புடையினின் முசலிகை புகுதக் கண்டனன்
றடைபட வலைவயின் சாய்த்து மேற்சிலை
யுடைபடத் தாக்கித்தன் னுரத்திற் பற்றினான்.

11 (1608)

வள்ளுகி ருடும்பினை வலைக்குண் மாட்டிவை
முள்ளுறை கானமு முரம்பு நீக்கித்த
னுள்ளக மகிழ்வொடு முழையர் சூழ்தர
நள்ளுறை முகம்மது நபியை நோக்கினான்.

12 (1609)

மன்னிய வறிஞரி னாப்பண் வைகிய
தென்னிவர்க் குறுஞ்செய லியாது கொல்லென
முன்னிய வேட்டுவன் மொழிய வாதித
னன்னிலைத் தூதிவர் நபியென் றோதினார்.

13 (1610)

மைமுகிற் கவிகைநன் னபிமுன் வந்துநின்
றெம்மறைக் குரியவர் நீவி ரெந்நெறி
செம்மையி னடத்துத றெளியச் செப்புமென்
றும்மொழி யறபிவேட் டுவனி சைத்தனன்.

14 (1611)

சூறிய வறபியைக் குறித்துக் காசினிக்
கீறினில் வருநபி யான லாதிலை
யூறிய பொருட்புறுக் கானென் றோதிய
தேறுநன் மறையெனக் குற்ற செவ்வியோய்.

15 (1612)

என்னுரை நின்றிசு லாமி லாயினோர்
மின்னொளிர் மாளிகைச் சுவன மேவுவர்
பன்னியிம் மொழிபழு தென்னும் பாவியோர்
வன்னியின் குழியிடைக் கிடந்து மாழ்குவார்.

16 (1613)

ஈதுநன் றெனமன மிசைந்தென் னாவினி
லோதிய நன்கலி மாவை யோதிநின்

பாதகந் துடைத்துநற் பதவி யெய்தென
வாதிதன் றூதுவ ரறைந்திட் டாரரோ.

17 (1614)

தெரிதர நன்மொழி தெளித்த நந்நபி
மரைமலர்ச் செவ்விய வதன நோக்கிநும்
முரைமறுத் திலனெனக் குண்மை யாகவித்
தரையினி னபியெனச் சாட்சி வேண்டுமால்.

18 (1615)

கானிடை யறபியிவ் வுரையைக் காட்டலுந்
தேனகு மலர்ப்புயச் செவ்வி நன்னபி
வானிடை மண்ணிடைப் படைப்பின் மற்றதி
லீனமில் கரியுனக் கியைவ தேதென்றார்.

19 (1616)

கடும்பரற் காண்கவிழ் வலையி னுட்படு
முடும்பென திடத்திலொன் றுளது முள்ளெயி
றிடும்பகு வாய்திறந் தினிதி னாகநும்
மொடும்பகர்ந் திடின்மறுத் துரைப் ப தில்லையே.

20 (1617)

என்றுரை பகர்ந்தவ னிதயங் கூர்தர
நன்றென முறுவல்கொண் டினிய நந்நபி
குன்றினிற் றிரிதரு முடும்பைக் கூடிய
மன்றினில் விடுக-வென் றுரைவ முங்கினார்.

21 (1618)

கானிடை திரிந்தறத் தவித்துக் காறளர்ந்
தேனினி விடிலுடும் பெளிதி னெய்திடா
தானதான் மடிமிசை யாக்கி னேனறுந்
தேனவி முலங்கலோ யென்னச் செப்பினான்.

22 (1619)

எடுத்துன துடும்பையென் னிடத்தின் முன்னிதா
விடுத்திடி லகன்றிடா தெனவி ளம்பலு
மடுத்தமென் மடிபுகு முடும்பை வாங்கியங்
கடுத்தனன் விடுத்தன னறபி வேடனே.

23 (1620)

நெடுந்தலை யெடுத்துவா னிமிர்த்து முள்ளெப்
படுத்தரத் துகிர்நிலம் பதிப்ப வுன்றியெள்
ளிடுத்தரத் யகன்றிடா திறைவன் றூதெனத்
திடந்தர மனத்தினிற் றெளிந்து நோக்கிற்றே.

24 (1621)

ஆரமு தனையசொல் லரிய வாய்திறந்
தோர்மொழி நந்நபி யுடும்பைக் கூவலுஞ்
சீர்பெற விருவிழி திறந்து நோக்கிநின்
றீர்தரு நாவெடுத் தியம்பிற் றன்றரோ.

25 (1622)

- இகம்பர மெனவரு மிருமைக் குண்மையா
யுகம்பல வுதிக்குமுன் னுதித்துப் பின்னுதித்
தகம்பயி லாரணத் துறைந்து செப்புமுச்
சகம்புகழ்ந் திடவருந் தக்க நீதியோய். 26 (1623)
- அண்டர்கள் பரவுநும் மடியை நாடொறுந்
தெண்டனிட் டிருவிழி சிரசின் மீதுறக்
கொண்டசிற் றடிமையே னுய்யக் கொண்டுவாய்
விண்டெனை விளித்தவை விளம்பு கென்னவே. 27 (1624)
- தேறிய மொழியிவை செவியிற் சார்தலு
மாறிலா தியாரை-நீ வணங்கு கின்றனை
வேற்ற வுரையென விளங்கு நந்நபி
கூறலு முசலிகை மறுத்துங் கூறுமால் 28 (1625)
- மருமலி வள்ளலியான் வணங்கு நாயக
னொருவனன் னோனெழி லுயர்சிங் காசனம்
பொருவரும் வானில்ரா சாங்கம் பூமியிற்
றெரிதருங் கிருபையோ செம்பொ னாட்டினில் 29 (1626)
- திதிக லற்றவன் சினந்து செய்யுமவ்
வேதனை நரகமென் றெரியும் வீட்டினிற்
பேதமி லன்னதோர் பெரிய வன்றனை
யோதியான் வணங்குவ துண்மை யென்றதே. 30 (1627)
- அறத்தொடு முரைத்தனை யென்னை யாரெனக்
குறித்தனை யெனநபி கூறக் கேட்டலுஞ்
சிறுத்தமுள் ளெயிற்றவெண் ணிறத்த செம்முனை
யிறுத்தநா லிரட்டைநா வெடுத்தி யம்புமால். 31 (1628)
- பரவைவிண் ணிலமலை பருதி மற்றவு
முரியநும் மொளிவினி லுள்ள வுண்மையிற்
றெரிதர முதலவன் செவ்வித் தூதரா
யிருநில நபிகளி னிலங்கு மேன்மையா 32 (1629)
- ஈறினில் வருநபி யிவணும் வாக்கினிற்
கூறிய மார்க்கமே மார்க்கங் கோதறத்
தேறினர் சவர்க்கமே சேர்வர் தீதென
வேறுரைத் தவரவர் நரகின் வீழ்வரால் 33 (1630)

- இனிதினும் பெயர்க்கலி மாவை யென்னொடும்
வனமுறை யஃறிணை வாழ்த்து கின்றது
நனிபுக முண்மைநன் னபியு நீரலாற்
பினையிவ ணிலையென வுடும்பு பேசிற்கே. 34 (1631)
- உடும்பிவை யுரைத்தலு முவந்து தன்மனத்
திடும்பினைத் தவிர்த்துநின் றறபி யென்பவன்
குடும்பமு மெளியனுங் குபிரி னாற்றினம்
படும்பவந் தவிர்கெனப் பாதம் பற்றினான் 35 (1632)
- வண்ணவொண் புயநபி பாதம் வைத்தகை
கண்ணினிற் பதித்தகங் கனிய முத்தமிட்
டெண்ணில வுவுகையுற் றெவரும் போற்றிட
வுண்ணெகிழந் தருங்கலி மாவை யோதினான். 36 (1633)
- புதியவ னபிகலி மாவின் பொற்புற
பொதுவுடன் வருமுறை யொழுகி மாமறை
விதிமுறைத் தொழுகையு மேவி மேதையின்
முதியவ னிவனென முசுலி மாயினான் 37 (1634)
- உனைப்பிடித் தடர்ந்தன னுனது செய்கையா
லெனைப்பிடித் தடர்பவ மின்று போக்கினேன்
மனைத்தட வளைசெலென் றுடும்பை வாழ்த்தினான்
பனைத்தடக் கரக்களி றனைய பண்பினான். 38 (1635)
- உறைதருங் குழுவின ருவப்ப நோக்கித்தன்
னறபிதன் முகமல ரதனை நோக்கிமெய்
மறைநபி பங்கய வதன நோக்கிப்பின்
னிறைதரு மகிழ்ச்சிபெற் றுடும்பு நின்றதே. 39 (1636)
- மருப்புய நபிதிரு மதுர வாய்திறந்
திருப்பிடத் தேகென வுடும்புக் கின்புற
வுரைப்பது கேட்டுளங் கனிந்து காணிடை
விருப்பொடும் போயது விலங்கின் சாதியே. 40 (1637)

இரட்சணிய யாத்திரீகம்

உலகச் சமயங்களுள் வரலாற்றுப் பின்னணியுடன் விளங்கும் சிறப்பு வாய்ந்த சமயங்களில் ஒன்றாகக் கிறித்தவ சமயம் விளங்குகிறது. கிறித்தவ சமயத்தின் தொடக்க வரலாறு மிகப் பழையதாகும். அச்சமயத்தில் "கிறித்தவம்" என்னும் பெயர், மீட்பாராம் இயேசு பிறப்பிற்குப் பின்னரே ஏற்பட்டது. கிறித்தவத்தின் உட்பொருள் அன்பு எல்லோரிடமும் அன்பு காட்டுதல், எவனொருவன் எல்லோரிடமும் அன்பு செலுத்துகிறானோ, அவன் கடவுளை அடைகின்றான். இறைவனை அடைய அன்பு ஒன்றையே முதன்மையாகக் கொள்ள வேண்டும். கடவுள் அன்பானவர். மனிதன் இறை அன்பாலும், பிறர் அன்பாலும் கடவுளுடன் இணைகின்றான். கிறித்தவ சமயத்தால் தமிழும், தமிழால் கிறித்தவ சமயமும் வளர்ந்துள்ளன.

ஆதிபெற்றோரால் மனிதன் பாவம் செய்தான். இப்பாவ நிலையிலிருந்து மீட்புப் பெறவேண்டும் என்று இயேசு தம்மை இவ்வுலகிற்குத் தந்தார். 'பகைவனை அன்புசெய், மன்னித்து வாழ்' என்ற கொள்கைகள் தாம், கிறித்தவத்தில் மேலோங்கி நிற்கின்றது. ஒரு கன்னத்தில் அறைந்தால் மறுகன்னத்தைக் காட்டு என்பது தான் இதன் அடிப்படைக் கோட்பாடாகும்.

இவர் இரட்சணிய குறள், இரட்சணிய சமயநிர்ணயம், இரட்சணிய மனோகரம் போன்ற நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

இரட்சணிய யாத்திரீகம் எனும் இந்நூலின் ஆசிரியர் எச்.ஏ. கிருட்டிணப்பிள்ளை. இவர் ஆங்கிலத்தில் ஜான் பனியனின் The Pilgrims Progress என்ற நூலைத் தழுவி "இரட்சணிய யாத்திரிகம்"

என்னும் தமிழ்க் காப்பியமாக இந்நூலை உருவாக்கினார். இந்நூல் ஐந்து பருவங்களையும் 4000 பாக்களையும் கொண்டுள்ளது. இதில் சிலுவைப் பாடு 36 பாடல்கள் மட்டும் நமக்குப் பாடமாகத் திகழ்கின்றது.

சிலுவைப்பாடு

கலிவிருத்தம்

- 1563 தன்னுயிர் போயாக்கை தலைகீழு றனிழுந்து
சென்னித கர்ந்துகு டர்சிதறிச் செத்தொழிந்த
துன்னரிய சாமித்து ரோகிசெய லிற்றாகப்
பன்னருநம் மான்சிலுவைப் பாடுகளை உன்னுவாம்.
யாக்கை - உடல், சென்னி - தலை, துன்னரிய - நினைப்பதற்கரிய,
உன்னுவாம் - சிந்திப்போமாக 304
- 1564 பொல்லாத யூதர்களும் போர்ச்சேவ கர்குழுவும்
வல்லானை எள்ளிப்பு றக்கணித்து வாய்மதமாய்ச்
சொல்லாத நிந்தைமொழி சொல்லித்து ணிந்தியற்றும்
பொல்லாங்கை யெல்லாநம் ஈசன்பொ றுத்திருந்தார்
எள்ளி-இகழ்ந்து, நிந்தை - பழி 305
- 1565 புற்றரவில் சிறிப்பு டைவளைத்து புல்வியர்தாம்
துற்றிவி ளைத்தகொடும் துன்பம்த னியுழந்து
முற்றுங்கி ரகணத்தின் முழகுதி னகரன்போல்
செற்றமிலாத் தேவமைந்தன் தேசிழந்து தேம்பினார்.
அரபு-பாம்பு, தினகரன்-சூரியன், செற்றம்-சினம்,
தேச-ஒளி 306
- 1566 செவ்வங்கி யைக்களைந்து தேவர்பிரான் முன்தரித்த
அவ்வங்கி யைத்தரித்தே ஆகடியம் பலபேசித்
தெவ்வர்கு முமிச்சி லுவைத னைச்சுமத்திக்
கவ்வைந கர்கலுழக் கட்டிக்கொ டுபோனார்.
தரித்து-உடுத்துவித்து, ஆகடியம்-ஏளனவார்த்தை,
கலுழ-கண்ணீர்விட்டு அடி 307

1567 நோக்கிலணு ஒவ்வொன்று நூறாயி ரம்கோடி
மாக்கயத்தின் சும்மைம லிந்த பாவம்திரட்டி
ஆக்குசிலுவைய மலன்சி ரத்தேந்திக்
காக்கைக டனாகக் கல்வாரி நோக்கினார்.

மாக்கயம்-பெரியயானை, அமலன் - குற்றமில்லாத
இயேசுபெருமான், கல்வாரி - கிரேக்கமொழி, கொல்கொதா எபிரேய
மொழி கபாலமேடு தமிழ்மொழி 308

1568 வள்ளல்கு ரூராயன் மன்னுயிர்க்காயத் தன்னுயிரை
எள்ளிய வதரித்த எம்மாள்ச ருவேசன்
கொள்ளைபு ரிந்துகொ லைத்தீர்ப்புப் பெற்றுவரு
கள்ளரி ருவரொடும் கல்வாரி நோக்கினார்.

மன்னுயிர்க்காய் - நிலைபெற்ற உயிரையுடைய மக்களுக்காக,
எள்ளி - அற்பமாக எண்ணி 309

1569 மாரணத்தின் கூரொடிய வன்பேய்த லைநகங்க
ஆரணம் சொல்லுண்மை அவனிமி சைவிளங்கப்
பூரணமா ரட்சணிய புண்ணியங்கை கூடுதற்குக்
காரணமாம் செய்கைமுற்றக் கல்வாரி நோக்கினார்.

மாரணம்-மரணம், ஆரணம்-திருமறை, அவனி -
உலகம், 310

1570 ஈசன்சின நோக்கி ஈனநர ரைப்பிணித்த
பாசவினை நோக்கிப் பரிந்துநடு நின்றுவரும்
பேசரிய துன்பப்பி ரளயத்தை நோக்கியிந்தக்
காசினியை நோக்கினார் கல்வாரி நோக்கினார்.

ஈனநரர் - இழிவான மக்கள், பரிந்து - அன்புகொண்டு,
பிரளயம் - பெருவெள்ளம், காசினி - உலகம் 311

1571 அற்புத மும்வானத்து அசரீரி யும்புனிதச்
சொற்பயில் வுமெல்லாச் சுகுணங்க ளுமிவரே
தற்பரன் என்று ஓலமிடச் சண்டாளர் தாமிதனை
அற்பமும் எண்ணாத தறவும் நியாயம்.

சண்டாளர் - கொடியவர்கள்

312

1572 தத்துநீர் வேலித்த ராதலத்தோர் செய்தவினை
அத்தனை யும்தாங்கி அலமந்தும் ஆங்கமைந்து
சத்தமி டாதேகும் தகனப லிமறியாம்
உத்தமரும் சாந்தமா யூருடு செல்கின்றார்.

தத்துநீர்- அலைவீசும் கடல், தராதலம் - உலகம், மறி -
ஆட்டுக்குட்டி, ஊருடு - எருசலேம் நகர் தெருவில் 313

1573 கையர்ந்து வாய்புலர்ந்து கண்ணிருண்டு காதடைத்து
வெய்யசி லுவைசு மந்தலசி மெய்வருந்தித்
தூய்யதி ருவடிகள் சோர்ந்துநடை தள்ளாடி
அய்யன்ம றுசூடு வரக்கண்டார் அணிநகரார்.

புலர்ந்து - வறண்டு, வெய்ய - கொடிய, அலசி-தடுமாறி,
மறுகு - தெரு 314

1574 கல்லியல்வன் நெஞ்சவஞ்சக் கண்ணிலாப் பாதகராம்
புல்லியரே யன்றியிருந்தப் பொல்லாங்கு போந்தமை கண்டு
எல்லவ ரும்த்தம் உயிர்க்கிறுதி ஏய்ந்தனபோல்
அல்லலு ழந்தல மாந்தாக்கை நிலை தளர்ந்தார்.

புல்லியர் - இழிந்தவர், போந்தமை - நிகழ்ந்தமை, அலமந்து
- அலரி, 315

நகர மகளிர் புலம்பல்

1575 மாதருக்குள் ஆசிபெற்ற மங்கலையாம் அன்னைமரி
காதலனுக் கோவிக்க திநேர்ந்தது என்றுமன
வேதனைப்பட் டாற்றாது மெல்லியலார் தாம்குழுமி
வீதியிருமருங்கு மொய்த்தார் வாய்விட் டமுது.

காதலன் - அன்பு மகன், மெல்லியலார் - மென்மைத்
தன்மைவாய்ந்த பெண்கள் 316

1576 காந்தன்ம லர்செங்க மலமல ரைப்புடைப்பப்
பூந்தண்க ருங்குவளைப் போதுநீர் முத்துகுப்பத்
தேந்தளவு தொக்கநறும் சேதாம்ப லையலர்த்தி
மாந்தண்ட லைக்குயிலின் மென்மொழியார் மாழ்கினார்.

தண்டலை-சோலை, மாழ்கினார்-ஆழ்ந்த துயருற்றனர். 317

1577 தீயடைந்த வல்லியெனத் தேம்பிச்செ யலழிந்தும்
மாயும்வகை யின்றாய்ம றுகுற்று யிர்பதைப்பப்
போயடைந்த தெம்மருங்கும் பொற்பெருச லேநகரத்து
ஆயிழையார் வாய்விட்ட முதகு ரலோசை.

வல்லி - கொடி, பொற்பு - அழகிய, ஆயிழையார் -
அணிகலனணிந்த பெண்கள் 318

மற்ற மக்களின் புலம்பல்

1578 கண்டார்பதைத்தார்க லுழந்தார்க ரைந்தமுதார்
கொண்டாந்து லுக்கங்கொ தித்தார்க டுவிடத்தை
உண்பார்போ லேங்கியும் யங்கிநெ டிதுயர்த்துத்
துண்டாடி நின்றினைய செப்புவா ராயினார்.

துணுக்கம் - நடுக்கம், உயங்கி - வருந்தி,

319

1579 ஆவாவி தென்னவ றவுமநி யாயமென்பார்
தாவாவ றமோத லைசாய்ந்தி றுவதென்பார்
முவாமு தல்வன்மு னியாத தென்னென்பார்
ஓவாது மலெம்மு யிர்க்கொழிவின் றோவென்பார்.

தாவ-கெடாத, இறுவது-அழிவது, முவா-இளமை குறையாத,
முனியாதது - சினமடையாதது, ஓவாது - நீங்காது

320

1580 இம்மைந்த னாவிக்கி றுதிவரக் கண்டுமரி
அம்மையு யிர்வாழாள் அவனிமி சையென்பார்
செம்மைதிறம் பாத்தாய தேவசி னந்திருகி
மும்மையு லகும்மு டியுங்க ணத்தென்பார்.

அவனிமிசை-உலகின் மீது, திறம்பா-தவறாத

321

1581 மாண்டாரு யிரளிக்கு மாமருந்தை வேரோடு
கீண்டெறி வாரிந்தக் கெடுதோஷி களென்பார்
கீண்டெறி வாரிந்தக் கெடுதோடி களெனினும்
மீண்டுமு ளைக்கவொரு வேளைவரா தோவென்பார்.

கீண்டெறிவார்-தோண்டி எறிவார், கெடுதோஷிகள்-தீய
துரோகிகள்

322

1582 புன்தொழிலர்க் கஞ்சிநடுப் போற்றாதார் பொங்கியழ
மன்றோரம் சொல்லியுயிர் வாழ்வதுவோ வாழ்வென்பார்
மன்றோரம் சொன்னோன்ம னைபாழாய் வன்குடியும்
பொன்றியெ ருக்கலரும் பொய்யாதி துவென்பார்.

புன்தொழில்-இழிவான தொழில், போற்றாதார் - பாதுகாக்கா
தவர்கள், மன்று-நீதிமன்றம், பொன்றி - அழிந்து

323

1583 நள்ளிநர சீவரட்சை நல்கபெரு ஞானகுரு
வள்ளலுக்கு வன்கொலையும் மாபாத கம்புரிந்த
கள்ளனுக்கு காவல்வி டுதலையும் கட்டுரைத்து
விள்ளுவதோ நீதிபுரி வேந்தருக்குச் சீலமென்பார்.

நள்ளி-விரும்பி, சீலம்-அழகு, விள்ளுவிது-சொல்லுவது

324

1584 கொல்லாது விட்டுவிடக் கொற்றவன்பல் கான் முயன்றும்
பொல்லாருக் கஞ்சிப்பு கன்றான்கொ லையென்பார்
பொல்லாருக் கஞ்சிப்பொ துநீதி யைப்புரட்டி
அல்லாத செய்வார்க்க றங்கூற்றே யாமென்பார்.

கொற்றவன்-ஆளுநனாகிய பிலாத்து, புகன்றான்-சொன்னான்,
புரட்டி-மாறுபட்டு, கூற்றே-எமனே 325

1585 காட்டிக்கொ டுத்தோன்க முத்திலொரு கயிற்றைப்
பூட்டிமன வாதையினால் பொன்றினனாம் பொல்லாங்கு
சாட்டிக்கொலை புரிசண்டா ளர்மனச் சாட்சியுத்தம்
பாட்டிற்கி டப்பதென்ன பாவமதி பாவமென்பார்.

வாதை-துன்பம், பொன்றினான்-இறந்தான் 326

1586 நிந்தனையாம் செந்நெருப்பு நெஞ்சைக்கொ ளுத்திடவும்
நொந்தொருசொல் சொல்லாத நோன்மைது வித்துணரின்
மைந்தருக்கிச் சாந்தம்வ ருமோம கேசனெனும்
சிந்தைசெ றுநருக்குச் சேராத தென்னென்பார்.

நிந்தனை-பழி, நோன்மை-மேலானப் பண்பு, செறுநர்-பகைவர் 327

1587 செந்தாம ரைபோல்தி கழும்தி ருவதனம்
அந்தோவ தங்கிய ழகுகுடி போயதென்பார்
நந்தாக்க ருணைந றாத்துளிக்கும் கண்மலர்கள்
சிந்தாகு லம்பொதிந்து தேசிழந்து விட்டதென்பார்.

வதனம்-முகம், நந்தா-குறையாத, நறா-தேன், ஆகுலம் -
பெருந்துயரம், தேசு-ஒளி 328

1588 உன்னதமெய்ஞ் ஞானமு வந்துகுடி கொண்டதிருச்
சென்னிபுடை யுண்டிரத்தம் சிந்துவதோ செவ்விதென்பார்
மன்னுதிரு மேனிமுற்றும் வாரடியால் கன்றிறைந்து
சின்னமுற லாவதுவோ தெய்வமே யோவென்பார்.

புடையுண்டு-அடிக்கப்பட்டு, மன்னு-நிலையான, கன்றி-
அடிபட்டு 329

1589 பெண்ணீர்மை குன்றாத பெய்வளையார் இவ்வண்ணம்
புண்ணீரும் தீயில்பு கைந்தாகு யிர் பொடிப்பக்
கண்ணீரின் துன்பக்க டற்கெல்லை காணாராய்
எண்ணீர் ராய்ச்செல்லும் எம்பெருமான் மின்சென்றார்.

நீர்மை-தன்மை, புண்ணீர்-குருதி, புகைந்து-கலங்கி, பொடிப்ப
-தூடிக்க, எண்ணீர்-துன்பக்கடல் 330

1590 மைத்தடங்கண் நீர்சொரிய வாய்விட்ட முதரற்றிச்
சித்தமு டைந்துதொ டர்ந்துவரு சேயிழையார்
பத்திமையும் சிந்தைப்ப ருவரலும் கண்டிரங்கி
உத்தமசற் போதவு பசாந்தர் ஈதுரைப்பார்.

பருவரல்-துயரம், சற்போதம்-இறைசெய்தியாகிய போதனை

1591 எருசலேம் புத்திரிகள் என்பொருட்டுக் கலுழாதே
துரிசறமற் றும்பொருட்டும் சுதர்பொருட்டும் கலுழந்திடுமின்
வரிசைபெறு மகப்பெறாம லடிகள்பாக் கியரென்னா
உரைசெறியத் தருநாளில் குளதாமென் பதையுணர்ந்தே.

கலுழாதே-அழாதே, துரிசு-பிள்ளைகள்

1592 அன்றுபுக லிடமரிதாய அவரவரே துயர்விஞ்சிக்
குன்றுகளே மலைக்குலமே எமைமுடிக் கொள்ளுதிரால்
என்றுரைப்பர் பசுமரத்துக் கிதுசெய்வார் எனிலந்தோ
தொன்றுலர்ந்து படுமரத்துக் கெதுசெய்யார் துணிவொன்றி.

விஞ்சி-மிகுந்து

1593 என்றுதுய ருறுமடவார்க்கு இரங்கியிருந் துயரோடு
நன்றுமொழிந்து அடர்சுமையால் நலிவெய்தித் தளர்ந்தேகத்
துன்றுசிலு வையையாங்கோர் வழிப்போக்கன் தொடுத்தேந்தி
ஒன்றிவரு கெனக்கொலைஞர் உத்தமரைக் கொடுபோனார்.

அடர்சுமை-அழுத்திய சுமை, துன்று-நெருங்கியுள்ள

1594 பெண்டிரெலாம் அமுதரற்றப் பிள்ளைகளெ லாம்கதறக்
கண்டுகேட் டவிரங்கிக் கரைந்துருகிக் கருத்தழிய
மண்டுதய ரெனும்தியால் வயிரெரியக் கடிநகரம்
பண்டெரிவீழ்ந் தமிழ்சோதோம் பதிபோலப் பதைத்தேங்க.

அரற்ற-புலம்ப, கடிநகரம்-பாதுகாவலான நகரம்

1595 பொருவரிய பரலோகப் புத்தேளிர் புதுமையிதின்
மருவுவதுளம் முடிவோஎன் றையற்று மறுக்கமுறப்
பருவரல்கொண் டைம்பூத பௌதிகமாத் திரையாய
சுருவசிநுட் டியும் திகைத்துத் தமைமறந்து நிலைகுலைய.

பொருவரிய-ஒப்பு இல்லாத, புத்தேளிர்-விண்ணவர்,
மறுக்கம்-மனக்கலக்கம், பௌதிகம் - உலகம்

331

332

333

334

335

336

1596 குழல்நூலில் பிரியாத குருத்துவமா ரருள்சீடர்
அழலனைய துயர்நலிய அழுதுகரந் துடன்செல்லப்
பழுதறுமெய்ப் பரம்பொருளை மகவாக்கொள் பசுந்தோகை
தழலிடுபூங் கொடியேபோல் சம்பியுயிர் தளர்ந்தேக.

குழல்-ஊசி, அழல்-தீ, கரந்து-மறைந்து, பசுந்தோகை -
மரியன்னை, சாம்பி - வாடி 337

1597 எண்ணிலா மறவோர்தம் மிகநெஞ்சு பறையறைய
உண்ணிலவு விசுவாசத் துரவோர்நெஞ் சுள்ளழியப்
புண்ணியருக்கு உறுங்கொலையின் புணர்ப்புன்னிப் பொருமியழு
கண்ணீரும் பெருமூச்சும் ககனதுருத் தியிலடைய.

உரவோர் - வலிமையுடையோர், புணர்ப்பு - நேர்ந்தது,
உன்னி - எண்ணி, ககனம் - வானவெளி, துருத்தி - நீங்காது 338

1598 இப்பரிசு பெருந்துக்கக் குறிமல்கி எவ்வுயிரும்
செப்பரிய துயருழப்பச் செருசலையைப் புறம்போக்கி
ஒப்பரிய முதுமூலத் தொருபொருளைக் கொண்டுய்த்தார்
மைப்படுவன் மனக்கொலைஞர் வதைபுரிவான் கொலைக்களத்தில்.

குறிமல்கி-அடையாளம் நிறைந்து, உழப்ப-வருந்த,
முதுமூலம்-இறைவன், உய்த்தார் - சேர்த்தார் 339